65 ste Jaargang No. 5382

DAGBLAD

Maandag 22 Maart 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adrès voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Westerse Geallieerden willen Triest teruggeven aan Italie.

Bidault spreekt met DeGasperi

Vele doden en gewonden in Palestina

Het conflict tussen Rusland en de Westelijke mogendheden onder leiding van Noordamerika neemt momenteel een dermate gespannen houding aan, dat de regeringsautoriteiten niet durven te voorspellen waar de crisis naar toe zal leiden.

De situatie wordt door de diplomatieke autoriteiten zo ernstig bezien, dat het zou kunnen veroorzaken dat de Staatssecretaris Marshall zijn plannen om de interamerikaanse conferentie te Bogotá bij te wonen, zal moeten wijzigen. Heden is Marshall te Washington teruggekeerd. Hij heeft een bezoek gebracht aan de Westkust, alwaar hij tweemaal gesproken heeft voor de universiteit van Californië. Volgens de huidige plannen moet de staatssecretaris het volgende weekeinde naar Bogotá vliegen teneinde aldaar aanwezig te zijn bij de opening van de interamerikaanse conferentie, die op 30 Maart as. zal aanvangen.

Uen verwacht, dat hij zich niet geheel voor zes volle weken zal uitsluiten in verband met de duur van de conferentie. Eerder gelooft men, dat hij zich paraat zal houden, teneinde elk ogenblik naar Washington terug te vliegen, mocht het conflict met Rusland zijn persoonlijke attentie eisen.

Autoriteiten delen mede, dat Marshall niet gaarne afziet van zijn plannen om de conferentie van Bogotá bij te wonen. Zij voorspelden, dat hij dit slechts zal doen, indien de verwikkelingen in het buitenland dit uiterst noodzakelijk maken.

De mate, waarin Marshall persoonlijk de buitenlandse politiek der Verenigde Staten van Noordamerika leidt, werd gisteren onthuld in een verklaring van den staatssecretaris, waarin hij verklaarde persoonlijk aansprakelijk te zijn voor de opschorting van het Palestijns verdeelplan door Noordamerika en tevens voor het voorstel van het alternatief systeem om de vrede te zoeken door het Heilig Land te plaatsen onder voogdij van de Uno. De verklaring van Marshall onthulde tegelijkertijd ook de inzichten van verschillende autoriteiten, die zij naar voren hebben gebracht sinds Noordamerika het voorstel voor een heerschappij ter tafel heeft gebracht.

Dit is nl. dat de intensiteit van het conflict tussen Noordamerika en Rusland de Verenigde Staten het verlangen hebben doen koesteren om alle moeilijkheden te vermijden op alle plaatsen ter wereld, inclusis Palestina. In Washington zijn er momenteel aanwijzingen, dat elke diplomatieke actie allereerst overwogen wordt met de militaire autoriteiten teneinde te zien of deze actie onder het militair plan kan vallen.

In Washington schijnt men over het algemeen niet te twijfelen, dat een militair advies teneinde alle mogelijke conflicten en onlusten te vermijden en het voorkomen dat Russische troepen zich naar Palestina begeven, van groot invloed was bij de beslissing van Marshall om het verdeelplan ter zijde te leggen en een voorstel te doen voor een heerschappij van de Uno.

De autoriteiten merken hierbij op, dat Noordamerika onder dit plan de hoop kan koesteren op een goodwill en ondersteuning der Arabieren, die het militair evenwicht vormen in het heilig land en de omliggende streken. Men verneemt thans, dat het militaire plan ook aangewend wordt voor het Noordamerikaans-Brits-Frans voorstel om Trieste aan Italië terug te geven. De autoriteiten zeiden, dat het nog niet vast staat wat de houding van Rusland in deze materie zal zijn. Zal Rusland dit plan ondersteunen teneinde het communisme te verstevigen in Italie of zal het zich houden aan zijn vroegere ondersteuning van Joegoslavie bij de aanspraak van dit land op Trieste?

Wat er ook mag gebeuren, aldus de autoriteiten in Washington, het is duidelijk gebleken, dat de strategisch gelegen Adriatische havenstad weder een potentieel „tonderdoosje" is geworden voor de Balkan en Midden Europa. Klaarblijkelijk zal dit zo blijven tot na de verkiezingen van 18 April in Italie. Toen dit onderwerp gisteren ter vergadering van de viermogendheden controle raad ter sprake kwam, verliet de Russische vertegenwoordiger Generaal Sokolovsky de zaal. Zowel Engeland als Frankrijk verkeren momenteel in een zeer kwetsbare positie in Berlijn, welke in het centrum van de Russische zone van Duitsland ligt.

De beste argumentatie der Noordamerikaanse autoriteiten was wel dat Rusland aan de Westelijke mogendheden zou toestaan in Berlijn te blijven zolang zij er nog de allerminste formaliteiten op na willen houden ten aanzien van een gezamenlijke viermogendheden controle over Duitsland. Eens zal het komen, dat de Russen deze formaliteiten overbodig zullen gaan beschouwen en dan zal Rusland aan de Westelijke mogendheden gelasten zich uit deze stad te verwijderen. Noordamerika is de leider van de anti-Russische coalitie.

Een der vragen is nu of Amerika zijn positie zal handhaven zonder strijd gelijk hij dat in Berlijn heeft gedaan of zullen de Verenigde Staten van Noordamerika Rusland tot een uiterste actie dwingen, willen zij Berlijn uitsluiten voor de andere mogendheden. Alhoewel staatssecretaris Marshall zich niet in het openbaar heeft uitgelaten omtrent deze materie, zijn de meeste Noordamerikaanse autoriteiten voorstanders van het handhaven van Berlijn als een laatste noodzakelijk bolwerk.

Dit immers ligt in de lijn van de Noordamerikaanse politiek. Noordamerika tracht alle posities te handhaven, die de Westerlijke mogendheden thans in Europa hebben tegen de Russische of communistische druk, onverschillig hoe sterk zij mogen zijn. De Noordamerikaanse regering heeft thans uitgemaakt, dat de tijd is aangebroken om een limiet te stellen aan de communistische drang. Een grote vraag is echter, wat die limiet wezen zal.

ITALIE IN DOODSGEVAAR.

De Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken zeide de Sicilianen op een politieke bijeenkomst, dat Italië in doodsgevaar verkeert wanneer de communisten de verkiezingen winnen. Hij beloofde, dat de regering er voor zou zorgen, dat de volkomenste orde zal heersen bij de verkiezingen.

BIDAULT—DE GASPERI

De ministers van Buitenlandse Zaken van Italië en Frankrijk De Gasperi en Bidault ontmoetten elkaar voor een particulier onderhoud in een Franciscaans klooster te Creá Piedmont. Zij begroeten elkaar aan de voet van de heuvel waarop het heiligdom ligt. Zij traden de kerk binnen voor een kort gebed en werden gezegend door een priester in de aanwezigheid van een kleine menigte dorpelingen, die riepen 'viva Bidault', viva Triest, viva Frankrijk. De Gasperi zwaaide met zijn handen en riep: leve Frankrijk. Crea ligt tachtig kilometer van Turijn verwijderd. Na het noenmaal zal Bidault naar Turijn terugkeren om van daar hedenavond naar Parijs door te reizen. Later zal De Gasperi een politieke rede houden.

COMMENTAAR VAN MOSKOU

In de 'Pravda' staat te lezen, dat de toespraak van Truman van de laatste week een weergave was van de paniek-politiek, waardoor de Verenigde Staten beheerst worden. Het was de eerste reactie in de Sovjet-pers op de krachtige rede van de president, waarin hij aandrong op algemene dienstplicht. De 'Pravda' zeide, dat Truman deze rede hield op aanstoken van zijn verkiezingsleiders, die een opwekking eisten van het anti-communisme en de oorlogshysterie als de middelen om de aandacht van het volk af te leiden van de ernst der binnenlandse toestanden en van de erbarmelijke gevolgen van het hele binnenlandse bestuur. Het artikel in de 'Pravda' werd geschreven door de commentator R. M. Marinin. De regering der Verenigde Staten, aldus Marinin, is doende vuurwerk te maken om de aandacht af te leiden. Maar deze tactiek zal zeker geen lauweren opleveren en zal alleen maar het uiteindelijk fiasco brengen van de Amerikaanse buitenlandse politiek.

De president van het gerechtshof, te Cairo, dat een groep Egyptische jongelingen berechtte, die ervan beschuldigd werden bommen geplaatst te hebben nabij twee Britse gebouwen, werd gedood toen hij ziin woning in de voorstad Helvan verliet.

De politie zeide, dat twee nog niet geïndentificeerde jongelieden zeven schoten op hem losten. Ook wierpen zij twee granaten naar voorbijgangers, die hen trachten te vangen. De granaten misten en de jongens werden gegrepen.

TOTALE OORLOG?

Het programma voor het inzetten van een „totale oorlog" tegen de communisten in Midden China vormt het thema van discussies op de politieke en militare bijeenkomst, welke thans te Nanking gehouden wordt.

De conferentie splitste zich in drie commissies voor het opstellen van gedetailleerde plannen: militaire- politieke en economische.

Voor Geestelijkheid en Gelovigen

Aan de Geestelijkheid en gelovigen van ons Vicariaat.

Dierbare Broeders en Zusters in Christus.

Wij zijn allen nog diep ontroerd na het overlijden van onze goede Bisschop Mgr. Petrus Innocentius Verriet. Hij was voor ons allen een zorgzame Vader en hij zal in onze herinnering blijven voortleven als een deugdzame en ijverige Herder. Niets ging hem meer ter harte dan het eeuwig en tijdelijk geluk van zijn gelovigen. Na een langdurig lijden, met groot geduld gedragen, stierf hij voor ons allen en offerde zijn leven voor ons heil.

Hij laat ons allen in grote eenzaamheid achter. Wij missen hem, maar onderworpen aan Gods heilige Wil, vragen en bidden wij de Goede God om zijn ziel op te nemen onder de heiligen en hem te belonen voor alle offers, die hij zo edelmoedig voor ons heeft gebracht. Wij blijven dankbaar voor al het goed, dat door onze Bisschop en Vader met Gods hulp voor ons werd bewerkt. Uit de laatste woorden van onze gestorven Bisschop spreekt zijn grote liefde voor allen. Hij was zich bewust van vele tekortkomingen, maar had een groot vertrouwen in de eindeloze barmhartigheid van God en in het gebed van zijn Priesters en Religieuzen en zijn volk.

Hij vroeg mij, aan zijn Priesters en Religieuzen te vragen, om te leven en werken tot eigen heiliging en door eigen heiliging tot heiliging van anderen.

„Och", zeide hij, „mogen al onze dierbare gelovigen steeds meer beseffen dat Godsdienstzin en zedelijkheid hun schoonste sieraden zijn, dat alleen een diep godsdienstig leven de hechte grondslag vormt voor waar geluk.

Dit besef moge aangekweekt worden in onze jeugd; een stevig gevormde jeugd waarborgt in de toekomst een godsdienstig geslacht.

Dit besef moge steeds dieper doordringen in onze huisgezinnen. Als Christus en ware christenzin heersen in onze huisgezinnen, dan zijn geluk en vrede verzekerd."

„Voor God en mijn geweten", verklaarde onze geliefde Bisschop in zijn laatste woorden, „hebben wij naar best vermogen getracht, om dit besef bij ons volk en speciaal bij onze jeugd in te prenten, aan te wakkeren en levendig te houden. Mochten wij, vervolgde Mgr., in ons leven of gedurende ons kerkelijk bestuur iemand, hetzij van onze geestelijkheid, religieuzen of van ons volk, bewust of onbewust, beledigd of bedroefd hebben, dan vragen wij hem ter liefde Gods van harte vergiffenis, gelijk ook wij van ganser harte vergeven aan allen, die ons, bewust of onbewust, beledigd of bedroefd hebben."

„Onze dierbare geestelijkheid, confraters in de H. Dominicus, en religieuzen", — zo zeide Mgr. — „vragen en bidden wij, om steeds als het licht der wereld allen vóór te gaan in liefde, vrede en rechtvaardigheid, en hun beste krachten te geven aan het geestelijk welzijn van ons volk, inzonderheid aan de verdieping van het christelijk besef in onze huisgezinnen en onze jeugd."

Als trouwe kinderen van een goede Vader, vraag ik U allen, dierbare gelovigen, deze laatste woorden van onze Bisschop nooit te vergeten.

Tevens vragen wij U om God te vragen ons spoedig een nieuwe en goede Bisschop te geven, die ons Vicariaat waardig en vruchtbaar moge besturen.

U allen Gods beste zegen toewensend, verblijf ik uw toegenegen dienaar in Christus.

En zal deze onze brief worden voorgelezen in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat op de eerste Zondag na ontvangst.

Pater A. C. Spekle

Provicaris Apostolicus van Curaçao.

gegeven 14 Maart 1948

Recht tot het Hart

Zijn wij niet in staat tot grote daden, dan kunnen wij toch duizenden kleine daden verrichten op een grootmoedige wijze.

Gerharts' Wijzigingen

door

Ad. Versney.

Curaçaos Persvertegen woordiger bij de R.T.C.

De heer L. D. Gerharts interesseert zich als geen ander voor de Ronde Tafel Conferentie. Bonaire gaat hem aan zijn hart, hoeveel bezoeken hij al niet heeft afgelegd met zijn „hakkepuf", wij weten het niet. Maar daarnaast vindt de heer Gerharts nog genoeg tijd om zich intensief met het werk te bemoeien, dat de R.T.C. nu eenmaal vereist.

Wij spraken hem in een dier vele en gezellige café's, waar hij ons openbaarde, dat hij bezig was met het op schrift stellen van enkele aantekeningen bij de Wijziging van de Curaçaose Staatsregeling.

Deze wijzigingen betreffen het College van Algemeen Bestuur, Raad van Advies, Kiesrecht en Onderwijs.

De heer Gerharts verklaarde ons het volgende:

„Op Curaçao wordt in kringen der gematigde autonomisten met voldoening geconstateerd, dat Regering en Parlement oor hebben gehad voor de roepstem van Curaçao. Daarbij stemt het verheugend, dat het bewustzijn der historische verbondenheid van moederland en volksplanting opnieuw ook tot de bredere lagen van het Nederlandse volk is doorgedrongen. Het zelfverwijt, in de kringen der volksvertegenwoordiging gehoord, als zoude Nederland de toestand in Curaçao onvoldoende aanvoelen, is dan ook, nu Nederland slechts over een gering aantal gespecialiseerde deskundigen beschikt, niet geheel gerechtvaardigd. Het spreekt vanzelf, dat de waarde van de adviezen van de Curaçaose deskundigen-adviseurs der Regering, van des te meer belang zal blijken.

Staten bedrijven geen principiële politiek.

Teneinde een juist denkbeeld omtrent de staatkundige toestand van Curaçao te verkrijgen ware het daarom niet onjuist, terug te grijpen op het Rapport de la Try Ellis. Bijzonderlijk ware de aandacht te vestigen op de slotconclusie (p. 175):

„Invoering van het parlementaire stelsel in Curaçao nu acht de Commissie vooralsnog practisch onmogelijk. Het Curaçaose partij-stelsel is nog niet voldoen-kunnen dienen als basis, waarop het eerstbedoelde stelsel zou kunnen rusten. Niet uit het oog worde verloren, dat in Nederland het parlementaire stelsel niet is ingesteld bij enige grondwettelijke bepaling; eerst na jaren waren de voorwaarden vervuld, voor zijn bestaan noodzakelijk. Waarlijke partij-politiek bestaat in Curaçao de facto nog niet. De Curaçaose problemen zijn in het algemeen wat meer of minder nuttig is; heel zelden dragen zij een principieel karakter. De Staten van Curaçao waren tot nog toe niet een lichaam, waarin steeds principiële politiek werd bedreven".

Democraten liepen weg.

De jongste gebeurtenissen hebben, zeer tot het leedwezen der gematigde autonomisten, inderdaad deze conclusie bewaarheid. De meerderheidspartij in de Staten heeft de sympathieke en tegemoetkomende houding van Regering en Parlement misverstaan. Haar vertegenwoordigers zijn, zonder verder overleg te plegen, naar Curaçao teruggekeerd. Dat overmatig draaien der Regering hiervan niet de oorzaak is geweest, heeft de Regering in de Memorie van Antwoord duidelijk aangetoond. Zelfs het teruggrijpen daarin op de Londense kabinetten mist in zoverre zin, dat op Curaçao de eerste verlangens niet vóór 1946 werden geformuleerd, terwijl ook de wensen der bedoelde meerderheidspartij eerst geruime tijd na de verkiezingen en hare formatie in 1945 uiting vonden, daarbij veelal in afwijking van het tijdens de verkiezingen gepropageerde.

Is nu onze partijvorming in stricten zin na-oorlogs, dan is het duidelijk, dat de activiteit der Staten de loop genomen heeft, die zij wel moest nemen. Men oordele daaromtrent niet te hard. Toegegeven wordt, dat de gebreken der onervarenheid zich krachtig hebben gemanifesteerd. De aan de Staten toekomende bevoegdheden werden zelden in opbouwende, zeer vaak in obstruerende zin gebruikt. De meer deskundigen weigerden tot het College toe te treden dan wel traden uit of namen niet actief deel aan de werkzaamheden. De gematigde autonomisten zien met name in de genoemde wijze van optreden de voornaamste factor, waardoor met verwezenlijking van hun streven geen begin kon worden gemaakt, ondanks het feit, dat zij moeten erkennen, dat zowel Regering, Parlement- als Gouvernement hun zoveel mogelijk de behulpzame hand hebben gereikt.

Decentralisatie bood Aruba oplossing.

Het Decentralisatie - ontwerp, dat reeds lang was voorbereid, werd niet behandeling genomen; nutteloos werd daardoor een mogelijkheid opgeofferd, aan gerechtvaardigde verlangens tegemoet te komen niet alleen, maar ook een feitelijke ondergrond te scheppen voor komende wijzigingen, waarbij men althans op een korte practijk had kunnen bouwen. Veel meer, dan door sommige Arubaanse Statenleden wordt beseft, bevatte deze regeling reeds een merkelijke tegemoetkoming aan hunne verlangens, zoals hun uit bestudering van het ontwerp zoude zijn gebleken. In hetzelfde kader past ook de zinloze obstructie, door een deel der Staten gevoerd bij de vaststelling der begroting, de wijze van politieke actie op Curaçao, het verstrekken van mandaten aan delegatieleden met bindende opdracht, het forceren van soortgelijke beslissingen in de Staten langs ondemocratische weg, de aan terreur grenzende manifestaties der strevingen; kortom de ondemocratische houding jegens eigen volk en dat van een welwillend moederland. En dan blijkt helaas de conclusie der Commissie sub 2 genoemd, niet slechts een diagnose, maar ook een prognose te zijn geweest. Is

het dan wonder, dat het Gouvernement wel genoopt was te oordelen, dat sociale en andere regelingen, die geen uitstel duldden, beter op eigen initiatief waren vast te stellen, veeleer dan dat zij naar een onzekere toekomst werden verschoven? Wordt het niet begrijpelijk, dat zich thans, nu de psychische druk deels is weggenomen, zich naast de twee bestaande niet minder dan drie nieuwe partijen aan het vormen zijn, waaruit ten overvloede blijkt, hoezeer „het Curaçaose partij-stelsel nog niet voldoende is uitgegroeid?

Economie en financiën.

Nu moge in dit alles voornamelijk onervarenheid worden gezien, al kan deze inderdaad gevaarlijk worden. Wat te denken van een volksleider uit de financiële kringen van Aruba, die op een ogenblik, dat de V.S. tezamen met de Engelse Labour-partij alle moeite doet het Caraibische Gebied te vrijwaren voor communistische invloeden, sprekers uit andere gebieden introduceert, die ten slotte door het Gouvernement moesten worden uitgezet, om die invloeden te weren? Terecht zou men elders de indruk krijgen, dat Curaçao buiten machte was eigen belangen te handhaven, en daardoor ongewenste maar begrijpelijke interventie van buitenaf uitlokken.

Het is begrijpelijk, dat zich van bepaalde economische zijde steeds duidelijker stemmen doen horen, die dwingen met deze realiteiten rekening te houden. Dat spreekt te sterker, nu de meest belangrijke dezer instellingen in dustrieën op Aruba en Curaçao gevestigd hebben, die tevens van het grootste strategische belang zijn, op een zodanige wijze, dat ieder locaal belang erbij in het niet zinkt. Met name dient niet te worden vergeten, dat het voornaamste deel der in de jongste wereldoorlog door de Westelijke geallieerden gebruikte petroleumproducten in Curaçao en Aruba werd geraffineerd, waarbij nog komt dat de haven van Curaçao de grootste is van het Caraibische gebied, met inbegrip van het vasteland. Deze wens tot een geordend bestuur zijn mitsdien redelijk, en mogen ook ter wille van het zuivere locale belang niet in de wind worden geslagen, wijl zonder deze industrieën het gebiedsdeel brodeloos zou worden. Hoezeer dit allerwegen wordt beseft, blijkt ook uit een recente uitlating van de Vertegenwoordiger van Curaçao in Nederland, Dr. da Costa Gomez, opgenomen in het dagblad „Het Parool", waarin hij te kennen gaf, dat onder de huidige omstandigheden de Regering wel zeker ongeneigd zal blijken, gevolg te geven aan haar oorspronkelijk voornemen, op korte termijn ingrijpende wijzigingen te voeren.

Geen Bogotá.

Intussen zouden ook de gematigde autonomisten door een dergelijke gang van zaken begrijpelijkerwijze teleurgesteld zijn, al wensen zij de realiteit niet te ontkennen. Daarom moge men zich afvragen: welke wijzigingen mogen hun beslag krijgen op kortere termijn, op een wijze dat voor excessen niet behoeft te worden gevreesd? Nodeloos zou immers voedsel gegeven worden aan het thans in zekere kringen te Curaçao verspreide denkbeeld, dat Nederland niet bereid ware Curaçao tegemoet te komen, en het ware evenzeer onverstandig het mogelijke niet te doen, als het onmogelijke wel te doen. Men geve ons evenzeer de gelegenheid practijk te winnen door reeds thans de prototypen voor later te scheppen organen te geven, zij het op een wijze, die ligt binnen het kader der Grondwet en binnen die der mogelijkheden.

Wat de internationale toestanden betreft, zal het duidelijk zijn, dat kwade gevolgen niet zullen voortvloeien uit een mogelijke activiteit van bepaalde kringen ter conferentie van Bogotá, indien de diplomatieke dienst actief blijft. In onze streken pleegt de V.S. met een enorm overwicht te beslissen over de buitenlandse aangelegenheden van welk land ook. Voor de V.S. nu is èn door de ligging der haven èn door de aanwezigheid der raffinaderijen met de oorlogsdreiging voor ogen, zeker het eerst belangrijke, dat de interne rust zo krachtig mogelijk wordt gehandhaafd, en tegen communistische invloeden wordt gewaakt. Deze interne rust zal zeker niet worden bevorderd door de medestanders van diegenen, die trachtten door ondemocratische dwang hun wil door te zetten, en wijl deze groep thans de enige is, die zich te Bogotá zou kunnen doen gelden, ware de invloed dezer groep zeker niet te vrezen.

College van Algemeen Bestuur.

De leeftijdsgrens voor de leden van het College van Algemeen Bestuur (art. 67a) worde bepaald op 30 jaar. Zouden immers jongelieden, die niet alleen levenservaring, maar ook practische ervaring missen aan het hoofd worden gesteld van een Departement, zodat onder hen hoge ambtenaren ressorteren met vele dienstjaren, hen vaak met het tweevoudige overtreffende in leeftijd en uiteraard in capaciteiten, dan loopt de proeve, die men met dit instituut wil nemen, op niets uit. Zal dit instituut dus levensvatbaarheid en uitbreiding verkrijgen, dan dient het reeds thans op een goede leest geschoeid te zijn.

Om tegemoet te komen aan het bezwaar, dat de aanwezige manpower onvoldoende zou zijn, ware het wenselijk, vast te houden aan de oorspronkelijke formulering, zodat desnoods vervulling van bepaalde plaatsen open kan blijven, zonder dat dit ingaat tegen de geest van het ontwerp. Verhoging der leeftijdsgrens komt tevens tegemoet aan de moeilijkheid, voortvloeiende uit het instituut der collectieve naast de individuele verantwoordelijkheid, alsook de onvoldoende afscheiding der verantwoordelijkheid van het College en die van de leden en die van de Gouverneur. Rijpere ervaring zal allicht moeilijkheden voorkomen, die anders ontstaan ...chering en inslag zouden zijn.

Uitbreiding van de Raad van Advies tot voorloper van een Centrale Raad.

Bij herhaling is van Curaçaose zijde, met name ter Conferentie, de wens naar voren gebracht, dat de toekomst het wetgevend orgaan zal worden uitgebreid met een tweede lichaam, op andere wijze gekozen dan de Staten, dat ongeveer in de zin van een Eerste Kamer regulerend zal optreden. Uitvoerig gedefinieerde voorstellen zijn dienaangaande reeds ter tafel gebracht ter Conferentie, terwijl aanvaarding gewaarborgd schijnt in het aangezicht der feiten, o.m. medebrengende dat het gebrek aan een democratische regulerende instantie voor de industrie onaanvaardbaar zou zijn, en daardoor zowel Curaçao als Nederland in ongewenste internationale verwikkelingen zouden kunnen geraken.

Teneinde reeds thans in de overgangsperiode een dergelijk orgaan te vormen, en daarmede de nodige gewenste ervaring te verkrijgen, zou een beroep kunnen worden gedaan op toepassing der artikelen 58 en 59, in dier voege, dat wettelijk zou worden bepaald dat het aantal leden van de Raad van Advies gebracht wordt op elf. In de toekomst zou wellicht een tweetal leden worden aangewezen door de Kamers van Koophandel op Curaçao en Aruba, en een aantal andere door de eilandraden. Specificatie der wijze van voordracht schijnt thans praematuur, wijl de benoeming thans nog door de Kroon geschiedt. Het aantal leden zou echter reeds thans dienen te worden gefixeerd. Op deze wijze wordt een toekomstig orgaan weer passend voorbereid, terwijl duidelijk wordt getoond, dat aan bestaande verlangens zal worden tegemoet gekomen.

Het bezwaar, dat de aanwezige manpower niet toereikend zal zijn, ware niet klemmend; het voorgestelde aantal ware niet groter dan dat van de Raad van Advies en die van de voorgestelde Commissie van Economisch Advies tezamen, terwijl aan het euvel, dat aan beide instanties, afzonderlijk werkende, elkaars standpunten niet konden worden verduidelijkt, door samenvoeging wordt tegemoet gekomen. Tevens zou het door de Regering als bezwaarlijk ondervonden feit, dat de groepen, die het economisch leven op het eiland Curaçao dragen, zouden zijn uitgeschakeld, teruggebracht tot redelijker proporties, en mitsdien voorkomen, dat deze groepen naar elders zouden vertrekken en aldus het gebiedsdeel tot de bedelstaf zouden brengen.

Kiesrecht.

1. Aantal zetels van Aruba en haar achtergronden.

Terecht merken „verscheidene leden" in het Voorlopig Verslag op, dat Aruba wel zeer ruim bedeeld is geworden. Ten onrechte echter menen deze leden, dat voor deze ruime bedeling nog een aanwijzing ware te vinden in het economisch aandeel, dat Aruba heeft in de gezamenlijke economie. Nog daargelaten, dat in de Memorie van Antwoord werd geconstateerd, dat op het eiland Curaçao de dragers van het economisch leven geheel zijn uitgeschakeld, is het argument niet juist. Het aandeel van het eiland Curaçao is aanmerkelijk groter. Over 1946 bedraagt de invoer van Curaçao (buiten de olie) Cur. f 84 mil., de uitvoer $12\frac{1}{2}$ mil. voor Aruba resp. f 34 en $4\frac{1}{2}$. Bedragen nu de bevolkingsaantallen (Juli 1943) voor Curaçao 65.495, voor Aruba 25.875, dan zou het wel zeer ondemocratisch zijn, aan beide eilanden hetzelfde aantal zetels toe te kennen! Daarbij komt een practisch bezwaar, dat echter niet te onderschatten is, wijl daaruit spanningen geboren zouden kunnen worden. Nu op Aruba de oliemaatschappij Amerikaans is, en het personeel eveneens, daarbij de facto de macht geconcentreerd is in handen van een of meer bankiers-volksleiders, zou practisch een kleine financiële instelling op Aruba de veel grotere op Curaçao, met inbegrip der industrie, die daar Nederlands is, gaan controleren. Deels blijft dit zelfs zo, als men de zetels verdeelt overeenkomstig het aantal stemmen. Maar wijl reeds een democratische verdeling in casu onbillijkheid schept, die echter moeilijk te verhelpen is, nu dan immers op Aruba het financiële belang ruim vertegenwoordigd zou zijn, in de Staten, dat van Curaçao vrijwel niet, ware er geen aanleiding, van het democratisch beginsel af te wijken als die afwijking een reeds bestaande onbillijkheid nog zou vergroten. Men zou op onredelijke wijze met twee maten meten.

Men fixere dus het aantal zetels voor Curaçao en Aruba gezamenlijk op 16, en late de verhouding van het aantal stemmen ook dat der zetels bepalen. Dan is aan de uit Aruba tot ons gekomen wensen reeds overvloedig tegemoetgekomen.

Teneinde de vlottende moederlandse bevolking, die een grote constante en zelfs in aantal toenemende groep vormt, niet van kiesrecht te versteken, terwijl toch juist van deze groep de krachtige, zo wenselijke regulerende werking mag worden verwacht, noodzakelijk voor het uitgroeien van het democratisch principe, ware het nuttig, art. 69 sub 1 wederom te voorzien van de toevoeging: „en sedert 1 Januari van het jaar, waarin de kiezerslijst wordt vastgesteld, in Curaçao gevestigd zijn".

Wenselijk ware, het **ambtenaarschap incompatibel** te verklaren met het Statenlidmaatschap. Anders zoude een lagere ambtenaar:

1. zijn chef kunnen aanvallen als Statenlid;
2. zijn ex-chef en mogelijk weer toekomstige chef kunnen aanvallen als Statenlid, met name, indien een hoger ambtenaar tijdelijk zijn functie zou hebben neergelegd om toe te treden tot het College van Algemeen Bestuur.

Het is gemakkelijk te bevroeden, tot welke ongewenste gevolgen een dergelijke toestand, met name in een kleine gemeenschap, zou kunnen leiden.

Handhaving veiligheid.

Het is niet alleen mogelijk, maar waarschijnlijk op een wijze die aan zekerheid grenst, dat in de naaste toekomst de Staten de wijze waarop en de gevallen waarin de staat van oorlog en beleg kan worden verklaard, aldus zullen bepalen, dat buitenlandse interventie in de kaart wordt gespeeld. In de Staten van thans heeft de Democratische partij — dus die waarvan de vertegenwoordigers ter Ronde-tafel-conferentie krachtens hun bindend mandaat de conferentie verlieten — de meerderheid. In deze partij werken sterke Venezolaanse invloeden, die uiteraard thans versterkt zullen zijn. Het feit, dat de meerderheid van de bevolking niet achter deze partij staat, doet natuurlijk niet ter zake. Ook om deze reden verdient het aanbeveling, de conflictenregeling te handhaven, zoals sub d voorgesteld, daar bij een dergelijke Statenmeerderheid als thans vigeert, de uiteindelijke macht bij de Gouverneur moet worden gelaten. Ook de sub a gemelde overdracht van een deel der verantwoordelijkheid aan de Gecommitteerden is om deze reden voorshands onwenselijk, immers gevaarlijk.

Onderwijs.

Bij de wisselvalligheid van de samenstelling der volksvertegenwoordiging ware het inderdaad in het algemeen Curaçaos belang, dat omtrent gelijkstelling van het lager onderwijs geen onzekerheid heerst ook niet betreffende het financiële daaraan inhaerent. Het gaat hier toch om de quaestie, dat het volksonderwijs niet op losse schroeven komt te staan, en dat de bevolking verder wordt opgevoed in de geest van het Christendom, zoals dat elders in de omgeving pleegt te worden beleden. Het is immers gebleken, dat juist deze opvoeding elders in Zuid-Amerika de meest hechte basis is gebleken, waarop het verlangde verantwoordelijkheidsgevoel nodig om te komen tot een goedwerkend democratisch systeem kan worden opgebouwd. De wens nu komt voornamelijk van Katholieke zijde, maar is uit sociaal oogpunt althans op en voor Curaçao ook voor redelijke andersdenkenden geheel begrijpelijk.

Het is een sociaal belang immers, niet slechts een religieus, dat aan de continuïteit van dat onderwijs niet wordt getornd. Laat men de conflictenregeling onverlet, dan is voorshands aan de bezwaren van de vele leden, in afwachting van de Rijksgrondwet, wellicht voldoende tegemoetgekomen, ook voor het geval, dat in de tussentijd op enig gebied te dezer zake een aanvullende regeling noodzakelijk ware.

Wereldnieuws

NOORDAMERIKANEN BLIJVEN.

Generaal Lucius Clay, de militaire bevelhebber van de Noordamerikaanse bezettingsgebieden in Duitsland zeide, dat hij van plan is in Berlijn te blijven ondanks de boycotten der Russen van de intergeallieerde regering in Duitsland. Clay zeide: wij zijn volgens een overeenkomst in Berlijn evengoed zoals de Russen in Saksen en Thuringen, welke landen oorspronkelijk door Noordamerikaanse troepen bezet waren. In ieder geval zijn wij van plan te blijven.

PALMZONDAG IN PALESTINA.

Zes Joden werden gedood en 26 gewond toen een Joods gebouw te Haïfa in de lucht vloog. In de opleving van de Joods-Arabische strijd vlogen gisteren duizenden kogels over Jerusalem toen de Arabieren van de oude stad streden met de Joden in het omstreden Montefiore. De strijd duurde twee uren. De Britse artillerie werd te hulp geroepen om de strijd te eindigen. De kogels kaatsten terug op de muren van het hoofdkwartier van de pers en van het openbare inlichtingenbureau. Alle mogelijke vuurwapenen en bommen werden gebruikt en het hotel 'Koning David' en het Britse militaire hoofdkwartier lagen midden in de strijd. De strijd op deze Palmzondag hield niet op voordat de politie een beroep deed op de Arabieren om op te houden. De Arabieren beschuldigden de Joden ervan, dat zij met de vijandelijkheden begonnen waren door op de Arabische menigte te schieten, die zich bij de Jaffa-poort bevond. De bomaanslag te Haifa en de andere geweldadigheden eisten het leven van 15 Joden en 11 Arabieren. Het onofficieel aantal vastgestelde doden in het Heilig Land sedert de beslissing van de Uno tot verdeling van Palestina bedraagt 1926 doden.

De politie maakte later nog bekend, dat een vrachtauto, geladen met 500 tot 600 pond ontploffingstoffen voor een gebouw in Haifa reed, waarin Joods arbeiders in coöperatie woonden. De politie voegde er aan toe, dat vier minuten voordat de ontploffing plaats had een Arabier de vrachtauto verliet. Een wacht van de Hagana werd gedood bij een vergeefse poging de vrachtauto te verwijderen. Vijftien vrachtautos en particuliere wagens verbrandden. De vloer van het gebouw scheurde. Vele personen, die zich binnen het gebouw bevonden, werden gered door langs touwen naar beneden te glijden. Het gebouw was eigendom van de 'Histadrut', de vakbond van de Joodse arbeidsbeweging in Palestina.

BIDAULT IS BLIJDE.

De Franse minister van Buitenlandse Zaken Bidault zeide, dat hij blij was met de reactie in Italie naar aanleiding van het voorstel, dat de Westelijke Geallieerden Triëst willen teruggeven aan Italië. Hij verklaarde, dat het lezen van de nieuwsbladen hem verheugd hadden over de gunstige indruk, die dit voorstel maakte. Toen hij door een persman gevraagd werd, of dit nieuws genoeg tijd had om de verkiezingen op 18 April te beïnvloeden, spreidde Bidault zijn armen uit en lachend zeide hij, daar kan ik geen antwoord opgeven. Heden zal Bidault minister-president De Gasperi ontmoeten om waarschijnlijk het gevolg van deze bekendmaking te bespreken. Diplomaten, die de minister van Buitenlandse Zaken Sforza vergezelden bij zijn ontmoeting met Bidault te Turijn, waren enthousiast over het nieuws van Triëst. Zij voorspelden, dat het grote schade zou toebrengen aan de zaak der communisten.

In diplomatieke kringen vertelt men, dat deze stap reeds drie weken in voorbereiding was. Het zou in oorsprong een idee van Bidault zijn, maar de Verenigde Staten van Noordamerika stelden voor, dat de bekendmaking zou plaats vinden waar hij het deed in het hart van Italie's meest communistisch gebied en precies vier werken voor de verkiezingen.

TRIEST WEDER NAAR ITALIE?

De Verenigde Staten van Noordamerika, Engeland en Frankrijk hebben de Sovjet Unie en Italië voorgesteld het vrije gebied van Triest aan Italië terug te geven, aldus wordt te Washington medegedeeld.

Bidault heeft in een rede te Turijn ter gelegenheid van de ondertekening van het Protocol voor een tolunie tussen Italië en Frankrijk eveneens verklaard dat Engeland, Frankrijk en de Verenigde Staten van Noordamerika een dergelijk voorstel gedaan hebben.

In een te Washington uitgegeven communique wordt verklaard dat een teruggave van dit gebied aan Italië de beste oplossing is ter voldoening aan de democratische aspiraties van het volk en het herstel van de vrede en de orde. Het voorstel zal aan de veiligheidsraad ter goedkeuring worden voorgelegd. De New York Times uit Parijs meldt dat de Westelijke mogendheden dit voorstel binnen de veertien dagen zullen doen volgen door een verklaring dat zij het Italiaanse beheer over de verschillende voormalige Italiaanse koloniën in Afrika genegen zijn.

Duizenden Italiaanse vlaggen werden in Triest ontplooid teneinde de verklaring der Westelijke mogendheden om het land weder aan Italië terug te geven, te prijzen. Duizenden inwoners van Triest verzamelden zich na plamzondag op de openbare pleinen teneinde over dit onderwerp te discuseren.

De communisten schijnen zich noch kalm te houden. Vermoedelijk wachten zij af op instructies van de hogere instanties, welke lijn zij volgen moeten in verband met deze materie. Deze gebieden zijn nl. onder het Italiaans vredes verdrag aan Joegoslavië afgestaan.

De politie deelt mede, dat er tot nu toe slechts een ongeluk heeft plaats gevonden. Een uitgever van een nieuwsblad, die deze verklaring in een extra editie heeft gedrukt, werd door vier niet nader erkende mannen aangevallen. De aangevallene moest in het hospitaal worden opgenomen. Er zijn echter geen arrestaties gedaan. De man van de straat in Triest ziet in deze verklaring een verzekering dat de Westelijke mogendheden Triest zullen sparen om niet in de handen van Rusland te vallen.

BLIJDE GEBEURTENIS.

De Zondagsbladen te Londen meldden, dat kroonprinses Elisabeth van Engeland tegen October een baby verwacht. Van het Buckingham paleis kwam geen enkel commentaar.

ATTLEE OVER EEN „MOGELIJKE OORLOG".

De Britse premier Attlee verklaarde op een receptie van de Londense County Council, dat wanneer er een nieuwe wereldoorlog zou komen, deze plotseling zou uitbreken.

Hij zeide: „Wij moeten terstond over een volledig getraind leger beschikken en wij moeten de idee van ons afzetten, dat het bestaande leger het wel enkele weken zal uithouden tot het leger, dat gemobiliseerd moet worden, is getraind. In het verleden was er een zekere wachttijd vóór dat de grote stoot kwam, in welke periode men een leger kon opbouwen."

HET RUSSISCHE PENSOENTJE.

Een Amerikaanse ex-matroos, die tijdens de oorlog boven een convooi naar Moermansk acht Duitse vliegtuigen heeft neergehaald, kreeg daarvoor een Russische onderscheiding en een klein pensioentje van Stalin. Hij placht na het beuren van dat geld steeds een paar borrels op Stalin te drinken. De Russische gezant in New York deelde de man onlangs mede, dat het pensioentje op bevel uit Moskou werd gestopt. „Hoe moet dat nou met die borrels van Stalin?" schreeuwde de Amerikaan. Aziatisch zwijgen....

Curaçao

LORD BEVERIDGE OP CURACAO.

Zijne Excellentie de Gouverneur ontving Lord en Lady Beveridge, die op doorreis waren naar Nieuw Zeeland.

De Gouverneur had een langdurig onderhoud met de bekende Engelse geleerde, oud-hoogleraar te Oxford en opsteller van het fameuze rapport, dat bedoelt de sociale voorzieningen in Engeland alomvattende te regelen.

Lord Beveridge schreef e enstandaardwerk over de geschiedenis der prijzen; onlangs gaf hij nog twee boeken uit, het ene met autobiografisch materiaal, met name over India, waar hij geboren werd, het andere, om de individuele zelfwerkzaamheid te beklemtonen naast de Staatstaak. Lord Beveridge is namelijk van mening, dat naast de sociale zekerheid tegelijk de persoonlijke vrijheid moet worden bewaard.

ROSITA FORBES BIJ DE GOUVERNEUR.

Zijne Excellentie ontving verder Mrs Arthur Mc Grath, meer bekend onder haar schrijfstersnaam Rosita Forbes. De Engelse dame is bezig aan een boek over de West-Indische eilanden.

OFFICIELE BEKENDMAKING.

Eervol ontslag aan: R. E. Irausquin, tijdelijk tewerk gesteld ten Parkette van de Procureur-Generaal, alhier, op zijn verzoek.

Bevordering: L. G. Marco (tot) tijdelijk hulpbrievenbesteller ten Postkantore tot tijdelijk brievenbesteller, alhier.

Commissie van Onderwijs: Benoemd tot lid: Ds. J. Mietes.

Toelating: J. D. A. van Blommenstein, arts tot de uitoefening van de geneeskundige praktijk in het Staatsdeel, Curaçao.

Benoeming: Mevrouw A. Constan geboren Cuales tot tijdelijk telefoniste 1ste klasse bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier; F. M. L. van Ierland tot tijdelijk hulpkommies der belastingen, met standplaats, Aruba; J. Breedijk tot tijdelijk agent der Burgerpolitie 1ste klasse, alhier; J.M. Cratsz, tot tijdelijk waarnemer bij de Weerkundige Dienst, alhier; A. Tamminga en Th. van Koetsveld tot tijdelijk telegrafisten bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
F. J. J. Corver.

Het Luchtverkeer in Indie

„Er is misschien geen belangrijker en krachtiger middel ter bevordering der maatschappelijke ontwikkeling en tot verhoging van de welvaart der volken dan een goed georganiseerd verkeerswezen".

Generaal C. J. Snijders.

Reeds omstreeks 1920 werd door een aantal vooruitstrevende Nederlanders, waaronder generaal Snijders, de wenselijkheid geuit om in Indië commerciële vliegdiensten te organiseren, doch pas acht jaren later, op 16 Juli 1928 ging deze wens in vervulling. Toen werd nl. nadat verschillende pogingen o.a. door de slechte financiële toestand waren mislukt, door enkele grote Nederlandse handelsondernemingen, die economische belangen hadden in Indië, de Nederlands-Indische Luchtvaart Maatschappij opgericht. Enkele maanden later ontving de maatschappij het praedicaat „Koninklijke" en zo ontstond de afkorting K.N.I.L.M., die sedertdien in binnen- en buitenland populair is geworden.

De eerste jaren.

Op de 1ste November 1928 werden onder grote belangstelling door de Gouverneur-Generaal op het vliegveld Tjililitan bij Batavia de eerste luchtdiensten Batavia-Bandoeng v.v. en Batavia — Semarang v.v. geopend. De luchtvloot bestond uit vier Fokker F-VIIb toestellen, die onder commando van de vliegers Koppen, Prilwitz, Moll en Schott van Amsterdam naar Batavia werden gevlogen. Een prestatie op zich zelf, aangezien in die dagen van vliegen van Holland naar Indië nauwelijks sprake was.

De eerste jaren waren voor de K.N.I.L.M. geen gemakkelijke jaren. De luchtvaart was in die gewesten nog weinig populair. Bruikbare vleigvelden waren er haast niet. Bovendien begonnen zich kort na de opening van de eerste luchtverbindingen de kentekenen te vertonen van een naderende economische depressie, die zich weldra ontwikkelde tot een achteruitgang van cultures, nijverheid, handel en scheepvaart. Niettegenstaande deze moeilijkheden sloeg de K.N.I.L.M. steeds wijder haar vleugels uit. In het binnenlandse verkeer kwamen verbindingen tot stand met Palembang, Soerabaia, Medan, Den Passar, Bandjarmasin en Balikpapan en steeds meer begon men de snelle verbindingen tussen de buitengewesten en Batavia te appreciëren. Voorts werden verschillende buitenlandse luchtdiensten geopend; op 4 Maart 1930 een wekelijkse dienst Batavia-Singapore v.v., enkele maanden later, in Augustus kwam een eenmaal wekelijkse dienst Medan-Singapore v.v. tot stand.

Ook de luchtvloot werd regelmatig uitgebreid met de modernste toestellen zoals Douglas DC-2 en Lockhead Super Electra. Toen de oorlog in Zuid-Oost Azië uitbrak, bestonden er geregelde verbindingen met Singapore, Saigon en Sydney, terwijl regelmatig chartervluchten naar Manilla werden ondernomen. Reeds toen omspande de K.N.I.L.M. vrijwel de gehele archipel en vloog zij behalve op Sumatra, Java ook op Celebes en de Molukken en zelfs op de verafgelegen plaatsen als Fakfak, Manokwani en Hollandia op Nieuw Guinea.

Hoe snel de burgerluchtvaart zich in Indië heeft ontwikkeld, kan men nagaan aan de hand van de volgende cijfers:

Jaar	gevlogen km.	aantal pass.	vracht plus extra babage	post kg.
1928	60.320	2.107	3.588	208
1930	802.000	18.248	119.927	9.372
1934	956.466	17.630	74.708	27.564
1938	2.382.499	21.639	101.456	54.067
1940	3.000.000	21.800	142.500	65.800
1941	4.400.000	36.500	235.000	110.000

In de strijd tegen de Japanners gingen verschillende vliegtuigen verloren. Tot de laatste dag vervoerden de K.N.I.L.M.-vliegtuigen evacuee's naar Australië. Indië werd bezet en slechts buiten Indië bleef de K.N.I.L.M., zij het dan ook in militair verband doorvliegen. Maar zij bleef bestaan.

Na de vrede in Zuid-Oost Azië.

Begin Augustus 1945, toen de oorlog in de Pacific zijn einde naderde, was te Balikpapan het 18e Nederlands-Indische bommenwerper eskader gestationeerd, terwijl te Brisbane de basis was van het 19e militaire Transport-eskader, dat verbindingen onderhield met de diverse militaire posten in de Archipel, zoals Hollandia, Morotai en Balikpapan. Onmiddellijk na het tekenen van de wapenstilstand te Manilla, kwamen beide eskaders, evenals de Marine Luchtvaartdienst in actie om de Japanse interneringskampen op Java en Sumatra van voedsel en medicijnen te voorzien, terwijl tevens een aanvang werd gemaakt met de ecavuatie van de ex-gevangenen. De vliegtuigen reisden vol evacuees naar Australië en op de terugreis werden grote hoeveelheden kledingmateriaal meegenomen.

De toestand waarin de ex-geïnterneerden verkeerden, was zo droevig, dat het verschillende malen voorkwam, dat vliegers in volledig uniform van hun basis vertrokken en slechts in hun ondergoed en barrevoets daar terugkeerden omdat zij hun kleren aan de geïnterneerden hadden afgestaan.

Eind 1945 werden de eerste geregelde vliegdiensten ingesteld, waarvan ook door burgers gebruik kon worden gemaakt. Deze diensten werden uitgevoerd door de Vliegtuig Transport Groep, een overkoepelend lichaam, waarin de vliegdiensten van Leger, Marine en het Departement van Verkeer en Waterstaat waren ondergebracht.

Op 1 Augustus 1947 werd het luchtvervoer gesplitst in militair en civielvervoer. Aangezien men het niet wenselijk achtte om de K.N.I.L.M. in haar voor-oorlogse vorm te doen herleven, kwam een fusie tot stand tussen de K.N.I.L.M. en de K.L.M. Sedertdien is aan de Lijnbedrijven der KLM het Interinsulair Bedrijf toegevoegd, dat in opdracht van en in samenwerking met het Departement van Verkeer en Waterstaat te Batavia de vliegdiensten in Indië regelt en uitvoert.

De lengte van het luchtnet in Indië bedraagt thans ruim 20.598 km., terwijl de vliegtuigen dagelijks een afstand van niet minder dan 10.000 km. afleggen. (Ter vergelijking: de totale lengte van de KLM lijnen in West Indië bedraagt 9566 km., doch de vliegtuigen van het Westindisch Bedrijf leggen tezamen meer dan 12.000 km. per dag af.)

Van Batavia kan men thans 27 plaatsen in de Indische Archipel per vliegtuig bereiken en drie plaatsen: Singapore, Zamboanga en Manilla buiten Indië. Vijfenveertig maal 14 dagen heeft men een verbinding met Soerabaia; 19 maal per week met Bandoeng; 9 x per week met Semarang; 12 maal per week met Palembang en 11 maal per 14 dagen met Makassar.

Behalve Douglas DC-3 machines telt de luchtvloot in Indië tevens vier amphibi Catalina toestellen, waarmee de diensten Tandjoeng Priok — Pontianak v.v.; Tandjoeng Priok — Balik Papan — Tarakan en Batavia — Tandjoeng Pandang — Pankel Pinang — Singkep — Tandjoeng Pinang — Singapore worden gevlogen.

Tezamen met het net van het Interinsulair Bedrijf bedraagt de totale lengte van het KLM-net thans ruim 100.000 km., waarmee de K.L.M. behalve de oudste ook een der grootste luchtvaartmaatschappijen ter wereld is geworden.

Curacao - Panama 2 - 5

door

F. VAN ROON.

Guatemala, 15 Maart: Zo slecht als gistermiddag heeft Curaçao in dit tournooi om het kampioenschap van Centraal-Amerika nog niet gespeeld. Een van de Curaçaose eerste-klassers zou het er waarschijnlijk beter hebben afgebracht. Want kon bij de nederlagen tegen Salvador als eventuele excuus gelden, dat Curaçao tegenover 'n waardige tegenstander stond, ten opzichte van Panama gaat deze verontschuldiging in genen dele op. De Panamezen speelden ten minste zo slecht als de Curaçaoënaars.

In één opzicht hebben zij echter uitgeblonken, nl. — het is treurig, maar waar — als boksers... Nadat Jossy Pietersz voor rust reeds eenmaal van agressiviteit had blijk gegeven, bereikte bij beide partijen de anti-sportiviteit haar hoogtepunt, toen tegen het einde Boyé door een gevallen Panamees werd vastgehouden. Onze voorspeler trachtte zich los te rukken, doch toen zijn tegenstander bleef vasthouden, maakte hij aanstalten erop los te slaan. Inmiddels was Dagadan zijn ploeggenoot te hulp gesneld en velde met een vakkundige „upper-cut" een andere Panamees die bewusteloos het terrein moet worden afgedragen. Er dreigde een algemene vechtpartij te ontstaan, doch de politie greep snel in een voerde Boyé en Dagadan van het veld af. De Panamees, die feitelijk het incident had uitgelokt, bleef echter meespelen.

De wijze, waarop enkele Curaçaose spelers dit incident meenden te moeten „regelen", heeft er niet toe bijgedragen het aanzien van onze ploeg te verhogen. Ofschoon de Panamezen als vechtersbazen bekend staan — na de jongste nederlaag tegen Costa Rica herschiepen zij het voetbalterrein in een slagveld — dient de reactie van enkelen onzer voetballers sterk te worden afgekeurd. Door op te treden, als Zondagmiddag het geval was, is aan de goede naam, welke Curaçao op de internationale voetbalvelden bezit, afbreuk gedaan.

Had de wedstrijd op een behoorlijk peil gestaan, wellicht zou het accent niet op dit incident gevallen zijn. Doch nu de sportprestaties evenmin bewondering afgedwongen, kan zonder overdrijving van een débacle voor Curaçao gesproken worden. Het publiek toonde meer belangstelling voor strooibiljetten, welke door vliegtuigen boven het veld werden uitgeworpen, dan voor deze kamp. Reeds geruime tijd, voor de scheidsrechter het einde floot, verlieten de mensen de tribunes. Wanneer de wedstrijd een van zijn vele dieptepunten bereikte, werden allerlei spottende uitroepen naar het veld geslingerd... Het was een schouwspel, dat ieder, die het Curaçaose voetbal een warm hart toedraagt, met wanhoop vervulde. Waren dit de jongens, die twee weken geleden Panama een fikse nederlaag van 3—1 toebrachten? Speelde hier de ploeg, die Guatemala en Costa Rica met zoveel vuur wist te weerstaan, dat de een het niet verder dan een gelijk spel bracht en de ander op het nippertje een overwinning wist te behalen? Het was niet te geloven. Alle enthousiasme bleek bij onze jongens geblust. Lusteloos begonnen en... eindigden zij. Er waren enkele uitzonderingen, doch zij vermochten de geest van slapheid en lamlendigheid niet te verdrijven. Als verontschuldiging werd later door enkelen aangevoerd, dat zij geblesseerd waren.

Inderdaad was een aantal in spelers niet op dreef. Maar — zoals ook na afloop van de laatste wedstrijd tegen Salvador bleek — waren deze „gewonden" toch niet zo ziek, of zij konden tot laat in de nacht feestvieren.

De opstelling van de ploeg was in verband met enkele geblesseerden gewijzigd. Vos stond in het doel, Jossy Pietersz en Confesor vormden de achterhoede, in de middenlinie speelden De Lannoy, Mercera en Giribaldi en in de voorhoede, De Haseth, Coffie, Isebia, Boyé en Bernabela. Curaçao begon met de zon tegen. Nadat Vos een schot van dichtbij gehouden had, kreeg Bernabela een hoekschop te nemen. De bal kwam gevaarlijk dicht bij het doel, doch De Haseth en een Panamees, die tegelijk opsprongen, hotsten met de hoofden tegen elkaar, terwijl de bal buiten de gevaarlijke zone kwam. Panama zette een aanval op, waarbij drie Panamezen buitenspel stonden. De Panamese middenvoor, Anderson, snelde op Vos toe, doch de scheidsrechter had achteraf toch buitenpel geconstateerd — waarschijnlijk door het gejoel van het publiek — en kende Curaçao een vrije schop toe. Boyé gaf aan de andere kant een mooie voorzet, die echter iets te hard was. Isebia loste van de doellijn een hard schot, dat in de handen van de doelman terecht kwam.

Nu probeerde Boyé het weer, maar op het laatste ogenblik werd hij opzij geduwd, waardoor een zeker doelpunt voor Curaçao verloren ging. Panama had het eerst succes. Na achttien minuten loste een der voorhoedespelers een ver schot op het Curaçaose doel. Vos sprong in de lucht, doch kon de bal niet meer pakken (0—1). Daar onze doelman wat ongelukkig was terechtgekomen, werd hij vervangen door Hatot. Al spoedig bleek, dat de Panamezen met onze voorhoede hetzelfde spelletje wilden uithalen, als de Salvadorianen. Met name Isebia werd voortdurend door de achterhoede, gesteund door de middenlinie, schaakmat gezet. Na een vergeefse corner van De Haseth, speelde de Panamezen de bal snel naar het Curaçaose doel, waar Hatot zover uitliep, dat een der tegenstanders de bal met een boog in het doel mikte. Giribaldi die in het doel stond, trachtte het leer nog achteruit weg te werken, maar zonder succes (0—2). Er waren toen twintig minuten gespeeld. Vervolgens nam Heyliger de plaats van De Haseth in. Hij begon met een fraaie voorzet naar Isebia, die echter alleen tegenover de verdediging stond en de bal kwijtraakte. De Lannoy veroorzaakte voor het Curaçaose doel een gevaarlijke situatie door de bal naar een tegenstander te spelen. Gelukkig wist Hatot het schot, dat de Panamees loste, te houden. Nu was Hatot op onfortuinlijke wijze gevallen en hij werd vervangen door Vos, die inmiddels weer enigszins hersteld leek. Vlinder nam de plaats van De Lannoy over. Het bleef 0—2.

Na de rust scheen Curaçao in den begine wat agressiever. Dagadan was op de rechterbinnenplaats gaan spelen en Coffie middenvoor. Tijdens de tweede helft wisselden de voorhoede spelers van plaats om de Panamese verdediging in de war te brengen. Vos stond aanvankelijk onder de lat, doch moest vervangen worden door Hatot, die goed werk verrichtte door een strafschop van Panama, toegekend wegens hands van Confesor, te houden. Een langdurige taak was Hatot evenwel niet toebedeeld, want al spoedig nam Vos zijn plaats weer in. Na tien minuten kwam het eerste Curaçaose doelpunt ter wereld. De bal ging via verscheidene Curaçaose spelers rechtstreeks op het doel af, waar Dagadan gereed stond hem in te schieten (1—2). Hierna had Curaçao echter al zijn kruit verschoten en op regelmatige wijze bracht Panama de stand op 5—1. Het bekende incident volgde. Curaçao speelde met acht man in het veld verder. Panama — zich veilig wetend met de voorsprong — begon zo mogelijk nog slechter te spelen, waarvan Coffie eenmaal gebruik wist te maken (2—5).

Finland geen gemakkelijke prooi

Enkele Finse experts te Washington zijn de mening toegedaan, dat deze kleine natie meer moeilijkheden zal opleveren voor Stalin bij het verkrijgen met geweld van een verdrag, dan wat Rusland in zijn Zuidelijke buren ondervonden heeft.

Zij zeiden, dat de Russen allereerst hun hoofd zullen stuiten tegen de traditionele moed van het Finse volk. Men zinspeelde op de practische kant van de weerwraak van Stalin bij een eventuele weigering van Finland om een verdrag met Rusland te sluiten. Zij zeide, dat Stalin zou kunnen weigeren om langer Russisch graan naar Finland te sturen, wat dit land hard nodig heeft. Een autoriteit te Washington zeide echter hiermede in verband, dat de Westerse Wereld ongetwijfeld in staat zou zijn aan Finland het nodige graan te verschaffen. Een andere wraakneming zou kunnen zijn, dat de rode legers Finland invaderen gelijk zij dat reeds in 1939 gedaan hebben, doch dit zal oorlog betekenen en daar het duidelijk is gebleken, dat Rusland in geen opzichten een oorlog wenst, beschouwd men deze kwestie als waardeloos of althans als zeer onwaarschijnlijk. De Russen moeten immers niet vergeten, dat zij, toen hun troepen Finland in het jaar 1939 geïnvadeerd hadden, door de Liga der Naties verbannen werd. De geschiedenis zou zich thans ook kunnen herhalen ten aanzien van de Uno.

Doch wat zal de actie der communisten binnen Finland zijn? Zouden zij in staat zijn een soort actie-comité's te vormen, die zij gebruikt hebben in Tsjechoslowakije om terreur te scheppen op de Tsjechische democraten en de regering omver te werpen?

In Finland zijn zij reeds begonnen met het organiseren van fabrieks-bijeenkomsten om het Russisch verdrag te ondersteunen. Zij zijn door de leiders der andere partijen reeds berispt geworden wegens het verstoren van de orde en de rust.

Van groter belang is wel (en dit brengt grote gevaren met zich mede), dat de communisten de controle over het Ministerie van Binnenlandse Zaken in hun handen hebben. Hieronder valt ook de geheime politie dienst. Dit schouwspel heeft zich onlangs ook in Tsjechoslowakije afgespeeld.

De Minister van Binnenlandse Zaken, Yrjo Leino is een erkend kind van de Finse communist Otto Kuusinen, die een der oude leiders van de Communistische Internationale was. Het laatst werd nog van hem gehoord van uit Rusland. Doch niettegenstaande dit kunnen wij de zaak van de lichtere zijde bekijken en wij zullen zien dat de interne veiligheid toch niet zo'n groot gevaar loopt, daar de communistische partij-aanhangers in Finland slechts tussen de 28 en 45 duizend in aantal zijn. Dit te vergelijken met een bevolkingsgroep bestaande uit 3775 duizend hoofden, kan onmogelijk overwicht in het spel brengen.

Een duidelijk bewijs dat de communisten niet zo'n grote macht hebben in Finland is wel het feit, dat zijn bewijs vond bij de onlangs gehouden gemeente verkiezingen.

De communisten hebben niet slechts hun zetels verloren, doch de middelste en rechtse partijen werden door het gehele volk ondersteund. Dit is een duidelijk bewijs voor de communistische achteruitgang van uit politiek oogpunt bekeken.

Berichten uit Finland laten merken, dat het de bedoeling is van de Finse regering om zich zo weinig mogelijk aan militaire allianties te verbinden. President Paasikivi legde het Fins standpunt uiteen in een nota, die hij naar Stalin heeft opgezonden. Hij schreef o.a.: „In het biezonder nu, na de barbaarse wereld oorlog II, koestert het Finse volk het verlangen om zich niet meer te betrekken bij de internationale conflicten".

Ook heeft hij Stalin laten weten, dat elke overeenkomst allereerst de goedkeuring van het Finse parlement zal moeten wegdragen, alvorens men tot het sluiten van enig verdrag overgaat. Immers, de president van Finland heeft toezegging gedaan aan zijn parlement, dat hij het parlement volkomen op de hoogte zal stellen van alle gebeurtenissen die op de een of andere wijze verband houden met het sluiten van verdragen. In het bezonder beloofde de president het parlement geheel in te lichten omtrent de besprekingen, die te Moskou plaats vinden.

CURAÇAO — COSTA RICA.

De persvertegenwoordiger seint uit Guatemala:

Curaçao begon de wedstrijd met Hatot, Matrona en Confesor, Delanney, Mercera en Giribaldi, Heyliger, Dagadan, Isebia, Boyé en Crips. De Curaçaose ploeg is in topvorm.

Crips krijgt een vrije trap juist buiten de strafzone, maar de sterk bewaakte Heyliger schiet naast het doel.

Gedurende de wedstrijd wordt Curaçao luide toegejuicht. Hatot houdt vele harde en gevaarlijke ballen. Dagadan en Isebia bestoken in een gecombineerde aanval het doel van de tegenpartij, maar de Costarikeinse doelverdediger houdt de bal.

De beide partijen zijn even sterk. Costa Rica is zeer vlug, Curaçao echter zeer enthousiast.

Na twintig minuten krijgt Costa Rica de leiding met 0—1. Isebia wordt vervangen door Coffie. Dagadan schuift naar het midden en Coffie speelt rechtsbinnen.

De wedstrijd bereikt zijn climax, toen Curaçao binnen twee minuten twee doelpunten maakte (door Heyliger en Coffie). Het publiek danste en juichte als krankzinnig.

Na de rust behield Curaçao zijn uitnemende vorm als nooit te voren. Nadat Costa Rica verscheidene malen over het doel geschoten had en Hatot een schitterende verdediging te zien gaf, werd Boyé vervangen door Vlinder, zodat Curaçao met vijf middenspelers werkte. Coffie en Crips maken beiden een doelpunt. 4—1. Curaçao is sterker, Costa Rica raakt gedeprimeerd.

Na de wedstrijd kreeg Curaçao luide toejuichingen van het publiek, dat het veld opstormde en de Curaçaose spelers omhelsde in het bijzonder Hatot.

Door deze nederlaag heeft Costa Rica de kans op het kampioenschap verloren, indien Guatemala Panamá verslaat wordt Guatemala kampioen. Waarschijnlijk zal de overwinning van Curaçao Guatemala dus de titel bezorgen.

De persvertegenwoordiger seint verder uit Guatemala:

Costa Rica is toch kampioen geworden, tengevolge van de overwinning van Panamá op Guatemala met 5—4.

De eindstand is dus: Costa Rica, Guatemala, Panamá, Curaçao, El Salvador.

ATHENE WON.

Gisteren werd te Suffisant een wedstrijd basketball gespeeld tussen Athene en Shooting Star. Het spel eindigde in het voordeel van Athene met 14—6. Dit was de eerste wedstrijd, die Athene speelde. Er was dus wel sprake van succes, te meer daar het terrein glad was.

LUCHTVAART-VERDRAG NEDERLAND — COLOMBIA.

Op het ogenblik vertoeft op ons eiland een bekende ex-stadsgenoot, de heer J. Koot, thans Regionaal Vertegenwoordiger der KLM in Colombia, en zijn echtgenote. De heer en Mevrouw Koot zullen de Paasdagen te Curaçao doorbrengen.

De heer Koot toonde zich zeer optimistisch ten aanzien van de mogelijkheden die Colombia biedt voor de Nederlandse Luchtvaart.

Zoals bekend is, heeft de Nederlandse luchtvaartdelegatie die onlangs te Curaçao vertoefde, haar reis naar Peru via Colombia voortgezet.

Te Bogota hebben besprekingen plaats gevonden met de burgerlijke luchtvaartautoriteiten van Colombia, welke een gunstig verloop hebben gehad.

Beide landen zijn tot een bilaterale luchtvaartovereenkomst gekomen, die binnenkort getekend zal worden.

Dit verdrag komt dan in de plaats van de beperkte concessie, waarbij de Colombiaanse Regering aan de KLM vergunning verleende tot het onderhouden van luchtdiensten van en naar Barranquilla.

De heer Koot heeft verschillende belangrijke plaatsen bezocht, w.o. Bogota, Cali en Medillin, teneinde na te gaan welke mogelijkheden er voor de KLM bestaan tot uitbreiding van haar luchtnet in Colombia.

OPBOUW DER KATHOLIEKE UNIVERSITEIT.

Vier architecten aangewezen.

Mede in verband met het feit, dat de Amerikaanse architect R. Hume op verzoek van het Amerikaanse comité van actie zich bereid heeft verklaard als adviseur op te treden voor de uitvoering der opbouwplannen van de R.K. Universiteit te Nijmegen, vernemen wij thans, dat het bestuur van de St. Radboudstichting te Utrecht aan vier Nederlandse architecten verzocht heeft medewerking te verlenen bij de uitvoering van de plannen voor de herbouw en uitbreiding der R.K. Universiteit te Nijmegen. Uitgenodigd zijn Ir. J. Deur uit Nijmegen, Ir. M. J. Granpré Molière, Ir. J. van der Laan en Ir. C. Pouderoien.

HANDELS EN FINANCIELE OVEREENKOMST.

Nederland en Argentinië hebben na vier maanden onderhandelen een handels en financiële overeenkomst gesloten voor de tijd van vijf jaar. Nederland levert aan Argentinië schepen, baggerinstallaties, industriële producten, machineriën, textiel en chemicaliën, terwijl het daarvoor ontvangen zal quebracho hardhout, caseïne extract, huiden, wol, vlees in poedervorm, vetten, sorghum, gierst en andere producten. De Argentijnse peso en de Nederlandse gulden worden voortaan resp. te Amsterdam en Buenos Aires genoteerd.

KUNSTMATIGE WIJN.

„Goed en goedkoop".

Een suikertechnicus te Zaandam heeft een product samengesteld, dat sprekende gelijkenis vertoont met wijn. Het bevat een alcoholgehalte van 12 tot 16 pct. en wordt in twee maanden bereid. Uit de ingekomen rapporten van het Rijksbureau van Volksgezondheid blijkt, dat deze „synthetische" wijn geen enkel nadelig bestanddeel bevat. Hij zou als volksdrank in de handel worden gebracht.

De heer Bruinier te Zaandam is de ontdekker van de bereidingswijze, waarbij noch van chemische stoffen noch van kleurstoffen gebruik is gemaakt. Een fles van deze nieuwe wijn zou volgens de uitvinder slechts f 0.35 behoeven te kosten. Onder verschillende merken zou het product in de handel worden gebracht. Octrooi is reeds aangevraagd.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Hit Parade 1947" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The red dragon" 8 uur.

ROXY: „Tu eres la paz" 7 uur; „The case against Mrs. Ames" 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 28 Maart as. waargenomen door Zuster Poels, Leonard B Smithplein 36, telefoon 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 28 Maart as. worden waargenomen door Botica Wilhelmina (Punda), Hendrikplein 7, telefoon 2350 en Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Maandag: 6.30 Kinderuitzending in het Papiament, Nilda Jesserun Pinto; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Disco-nieuws; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Comedy-music; 8.30 Sportweek; 8.35 Mailbrief Nederlandse correspondent; 8.45 Het aethercabaret, Grace Moore, Les Paul Trio, Heintje Davids, Wayne King; 9.30 De wereld schrijft...; 9.35 Melodie en rythme; 9.55 Voornaamste nieuws.

Dinsdag: 12 Opening; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuwsbulletin; 12.45 Laurence Elliot.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Maandag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: L. J. v.d. Maas, Irenelaan 17, tel. 716-760.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 710.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 248.

Dok Afdeling: D. Egge, tel. 821.

VERDRAG VAN TIEN JAAR.

Te Helsinki wordt van betrouwbare bron vernomen, dat Finland zal trachten een tienjaren verdrag van vriendschap en van militaire bijstand te sluiten met Rusland. Echter zal in de overeenkomst clausules worden opgenomen, dat de verantwoordelijkheid voor de verdediging van Finland op het land zelf berust.

.. DE PAUS ONTVANGT.

Z.H. de Paus van Rome heeft de Colombiaanse ambassadeur bij de H. Stoel ontvangen. Ambassadeur Carlos Arange zal Zondag of Maandag a.s. naar Bogotá vertrekken ter bijwoning van de Panamerikaanse conferentie. De Colombiaan zeide de Paus in een zeer goede toestand te hebben ontmoet en zeide te hopen haar zijn post te zullen terugkeren.

Nieuws van Overal

EMBARGO OP STEENKOOL UITVOER.

Het Noordamerikaanse handelsdepartement besloot embargo op te leggen op alle uitvoeren van steenkool.. Dit gaat in op Zondag a.s. middernacht.

GEBREK AAN PRIESTERS.

Ten gevolge van het gebrek aan priesters komt het meermalen voor, dat geestelijken, die de streken ten Oosten van de Oder-Neisse-lijn afreizen, waar Poolse kolonisten naar toe zijn gebracht na de verdrijving der Duitsers, door deze kolonisten worden „gekidnapt" en vastgehouden om godsdienstoefeningen voor hen te houden. Het probleem heeft een dergelijke omvang aangenomen, dat de burgerlijke autoriteiten zich ongerust beginnen te maken.

Onlangs kreeg de Apostolische Administrator van Gorzow (Landsberg), Mons. Edmond Nowicki, bezoek van een Russische kolonel, die een zware koffer bij zich had. De vracht bleek te bestaan uit een aantal kruisbeelden en religieuze platen. De Russische officier vertelde de prelaat, dat hij de verantwoordelijkheid droeg voor een district, waarin een aantal grote boerderijen en fabrieken stonden. Hij kon de arbeiders en de boeren echter moeilijk bij het werk houden, omdat deze wegliepen en zich daar vestigden, waar een priester aanwezig was. Daarom had de kolonel drie kerken laten herstellen en was hij nu op zoek naar religieuze platen, beelden, miswijn en een priester.

Mons. Nowicki had op dat ogenblik geen priester en ging zelf mee. De Russische officier bracht hem met zijn eigen wagen naar de drie kerken en was de prelaat voorts uiterst behulpzaam bij het organiseren van godsdienstoefeningen voor de Poolse arbeiders.

RUSSISCH LEGER STERKER DAN NOORDAMERIKAANS LEGER.

Een woordvoerder van het Amerikaans leger deelt mede, dat het Russisch leger aan sterkte groter is dan het Noordamerikaanse, ook al zou Rusland zich houden aan het besluit om over te gaan tot demobilisatie van alle oudere lichtingen van het Roode leger dan die van 1926—27.

De huidige sterkte van het Noordamerikaans leger is 450.000 man en kan opgevoerd worden tot 660.000, terwijl het Russisch leger naar schatting 3.000.000 man sterk is, de Russische luchtmacht 450.000 en de Zeemacht 600.000. De Noordamerikaanse luchtmacht bedraagt 360.000 man en de zeemacht 392.000. Het aantal Russische gevechtsvliegtuigen is ongeveer veertien duizend, wat neerkomt op drie maal zoveel als Noordamerika.

"REHABILITATIE - UITKERING.

Militairen en burgerambtenaren, die op het tijdstip van de bezetting van Ned. Indië aldaar in active dienst van het K.N.I.L. waren en thans in het Gebiedsdeel Curaçao zijn gevestigd, worden, in verband met een te verwachten rehabilitatie-uitkerig - z. g. backpay-, verzocht daarvan vóór 15 April 1948 schriftelijk kennis te geven aan Commandant Landmacht Curacao, p/a Waterfort-Curacao.

Van hen die inmiddels mochten zijn overleden kan de opgave geschieden door hun weduwen, wezen of andere rechthebbenden.,

Het Hoofd Personele Zaken,
Res. Kapitein Inf. K.L.

3—2

Bekendmaking

In verband met noodzakelijke onderhoudswerkzaamheden is het Aannamekantoor van de Landsradiodienst tijdelijk ondergebracht in het naastgelegen perceel Handelskade No. 18 (Lokaal van de Kamer van Koophandel).

Het kantoor is dagelijks geopend van 7 uur voormiddag tot 12 uur middernacht.

Het Hoofd van de Radiodienst

DE N. V. CURACAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MAATSCHAPPIJ, EMMASTAD,

stelt de inschrijving open op de levering van khaki en andere kwaliteit broeken benevens werkhemden.

Prijsopgaven in gesloten couvert, vergezeld van monsters, te richten aan de Magazijn Dienst van de C. P. I. M., attentie de heer A. Bouwens, worden ingewacht tot 10 April 1948.

Noteringen dienen te geschieden in Curacaos Ccurant, geleverd in opslagplaats Emmastad voor hoeveelheden van 3000 tot 15000 stuks van elk ingezonden model of kwaliteit.

3—1

De Heer en Mevrouw
A. A. M. van der Ven van Dooren
willen na hun zeer gezellig verblijf te Curaçao alle vrienden nogmaals een hartelijk vaarwel toeroepen.
Aan Boord ss. „SUECIA". 18 Maart 1948.